

iTEACH: EXPERIENȚE DIDACTICE

ISSN 2247 – 966X

NR. 22 / Iunie 2013

22

Învățarea constructivistă – virtuți și limite | de FLORIAN RADU

eTwinning – o modalitate modernă de a face educație |

de MARICELA TUCHIAC

Cum motivăm elevii să se implice în proiectele eTwinning? |

de ARTEMIZA LOVIN

eTwinning – schimbări la nivelul școlii noastre | de CRISTINA GÎLĂ

eTwinning pentru elevii mei | de CLAUDIA-CĂLINA SANDEA

eTwinning – între entuziasm și perfecționare: primii pași |

de GABRIELA GORGAN

Rolul unui proiect eTwinning în implementarea și aplicarea metodei

științifice | de CRISTIAN-CONSTANTIN BORDEIANU

Copiii citesc! | de ADRIANA FERICEAN

Impresii: Școala în societatea contemporană | de GABRIELA CHITU

Metodă Montessori: casa dei bambini | de VIORICA UNGUREANU

Personalizarea – o abordarea actuală în educația adulților |

de CAMELIA MUREȘANU

Architeaching – de la viziune la emulație. Decalogul proiectului multilateral |

de ALEXANDRU MÎȚĂ

Editor: TEHNE- Centrul pentru Inovare în Educație

Online: www.iteach.ro/experiencedidactice

Partener: Institutul de Științe ale Educației

Revista "iTeach: Experiențe didactice" își propune să promoveze aspectele practice ale predării, învățării și evaluării școlare prin aducerea în prim plan a experiențelor concrete ale cadrelor didactice. Constituie un canal de comunicare și de informare în cadrul comunității cadrelor didactice înscrise pe platforma iTeach.

Descriere prin cuvinte cheie:

didactică aplicată, practică pedagogică, situații educative, experiențe didactice

iTEACH: EXPERIENȚE DIDACTICE

Cod de identificare ISSN / înregistrarea Bibliotecii Naționale a României:

iTeach: Experiențe didactice (online) = ISSN 2247 – 966X

ISSN – L = 2247 – 966X

EDITOR: **TEHNE- Centrul pentru Inovare în Educație**

www.tehne.ro

REDACȚIA:

Str. Dr. Louis Pasteur 54

București 050536

COLECTIV DE REDACȚIE

Olimpiu ISTRATE (Universitatea din București, Departamentul pentru Formarea Profesorilor)

Oana GHEORGHE (Institutul de Științe ale Educației)

Irina VASILESCU (Școala Nr. 195 București)

Simona VELEA (Institutul de Științe ale Educației)

Alexandra BUNICA (TEHNE- Centrul pentru Inovare în Educație)

Doru ȘTEFĂNESCU (Social IT)

Simona GĂBUREANU (Universitatea Politehnica București, Catedra pentru Pregătirea Personalului Didactic)

E-MAIL: echipa@iteach.ro

PAGINA REVISTEI:

www.iteach.ro/experiencedidactice

Învățarea constructivistă – virtuți și limite

De **Florian Radu**

Perspectiva constructivistă asupra învățării are la bază ideea complementarității instrucției și construcției. Profesorii trebuie să fie preocupați nu atât de „cât” transmit, ci mai mult de căile și modalitățile pe care le pot oferi elevilor pentru a veni în contact cu diverse informații, pentru a descoperi, experimenta, căuta și rezolva probleme. În acest mod, elevii devin participanți activi la construirea propriei cunoașteri, cunoștințele nu mai sunt oferite „de-a gata”. Învățarea devine astfel un proces activ, mai mult decât o simplă recepționare pasivă a informațiilor. Elevii trebuie însă motivați să parcurgă experiențele de învățare propuse de profesori și, întrucât fiecare are ritmul său propriu de învățare, este necesară diferențierea și adaptarea sarcinilor. De aceea, instruirea constructivistă se dovedește foarte dificilă în practicarea ei la clasă: ghidarea elevilor de către profesor este un proces sofisticat, proiectarea lecțiilor trebuie structurată în numeroase variante, pe moduri diferite de afirmare ale elevilor. În condițiile concrete pe care societatea noastră le pune la dispoziția procesului didactic, profesorii conștientizează pe de o parte virtuțile evidente ale noii abordări (paradigme) în educația elevilor, iar pe de altă parte dificultățile (limitele) aplicării ei la clasă. Așa încât, fără o restructurare adecvată a întregului câmp educațional (elaborarea de programe, strategii și mai ales resurse compatibile cu acest tip de învățare), nu putem asista decât la inițierea unor practici de activizare a elevilor, pe fondul orientării spre un învățământ formativ.

Ideea centrală a teoriei constructiviste este că învățarea este o construcție și nu o însușire de informații transmise și receptate pasiv. Este cerută angajarea activă a elevilor, luarea în considerare a individualității lor, a contextului real în care se află. Este vorba de reabilitarea rolului elevului în învățare, a proceselor lui cognitive interne, a subiectivității în interpretare. Elevii învață să-și construiască propria cunoaștere sub îndrumarea profesorului care este organizator, facilitator, coordonator.

Cunoașterea este o organizare a resurselor experienței proprii, ea nu constă în redarea obiectivă a realității ci în acomodarea schemelor mentale la realitate. Elevul are rolul central pentru că el se confruntă cu conflictele cognitive, el formulează ipoteze, interpretează, în măsura în care comportamentul său vădește curiozitate, autonomie, angajare în căutarea de soluții. Învățarea este tocmai procesul de construire prin care elevul își clădește o interpretare personală a experienței, care este în continuă transformare, restructurare, conectare la noile date, prin acomodare la cele vechi.

Dacă în sens tradițional, cunoașterea obiectivă se transferă de la profesor ca deținător-expert, care expune, explică, demonstrează idei și concepte, în sens constructiv cunoașterea devine subiectivă, în baza înțelegerii personale. De asemenea utilizează metacogniția pentru autoreglarea proceselor mentale. Învățarea este holistică, implicând pe lângă factorii cognitivi și afectivitatea, colaborarea socială.

La nivel teoretic a fost evidențiată posibila contribuție

a constructivismului în eliminarea unor lacune ale instruirii tradiționale:

- oferă soluții pentru ca elevul să treacă de la învățarea pasivă la cea activă, chiar dacă este și subiectivă, formulând ipoteze, interpretări, soluții proprii;
- insistă pe cum se cunoaște și nu pe conținutul informațional în sine;
- repune în discuție rolul și competențele profesorului ca îndrumător, antrenor, facilitator.

Dar instruirea constructivistă este o alternativă complementară la cea clasică. În plus, aplicațiile sale sunt relativ recente (după anii '90) și nu au putut fi verificate numeroasele aspecte, de aceea trebuie luate în considerare și criticile formulate la adresa sa:

- Punând accent pe proceduri, experiențe, se apropie de metodologia cunoașterii științifice (învățarea prin descoperire) dar elevii nu se pot dispensa totuși de acumularea de informații transmise de profesor, pentru că încă nu au repertoriul de cunoștințe format. Profesorul sugerează prin modul de predare, prin explicație și demonstrație, cum se poate ajunge la cunoașterea autentică, el oferă un model de interpretare. Elevul trebuie introdus în procesul cunoașterii în mod progresiv, odată cu maturizarea sa cognitivă.
- Profesorul organizează situațiile de învățare, de descoperire activă, de aplicații practice sau acțiuni de reflecție, creează mediul de oportunități de angajare inclusiv emoțională a elevilor. Dar pentru numeroase teme nu se poate crea contextul, mijloacele de descoperire (sau experiența anterioară a elevilor nu permite încă înțelegerea) și rolul profesorului este de a selecta acele teme care se pot reface de către elevi.
- Dacă atenția în educație trebuie să cadă pe cum se construiește și nu pe ce se învață, atunci este afectată introducerea în cultură, cu tot ce s-a acumulat în experiența științifică, social-culturală. Profesorul nu numai facilitează, ci oferă un model de cunoaștere, de interpretare. Prin modul de predare el sugerează cum se poate ajunge la cunoașterea autentică.
- Instruirea bazată pe constructivism nu poate fi planificată, fiind foarte dificilă proiectarea unui curriculum datorită rezultatelor diferite ale căutărilor elevilor, negocierilor, performanțelor individuale obținute. Se pot proiecta numai condițiile, etapele mari, variantele de sprijin, organizarea colaborării.

În ce privește structura lecției, se pot prevedea sarcini de învățare (elemente de conținut, pași de cercetare, variantele de răspuns) dar acestea nu se dau elevilor de la început. Se poate porni de la o conversație inițială de provocare, după care se dau materialele-suport. Dar elevii își aleg apoi singuri obiectivele și procedeele de lucru, după interesul propriu. Urmează însă negocierea și colaborarea cu profesorul și colegii ajungându-se astfel la sarcinile de învățare prevăzute inițial de profesor, pe baza unei bune cunoașteri a elevilor. În etapa explorării, profesorul nu dirijează și nu apreciază, ci ghidează,

monitorizează, intervine doar pentru a sprijini și a stimula. Abia apoi, cu toată clasa, face sinteza generală, cu respectarea opiniilor afirmate, sugerează ce probleme sunt de continuat sau de revăzut, de corectat.

Instruirea constructivistă este însă foarte dificilă, în practicarea ei, pentru profesor: ghidarea elevilor este un proces sofisticat, el trebuie să ia decizii pentru fiecare elev în parte, să respecte libertatea fiecăruia dar să pună accent pe organizare pentru a nu se ajunge la anarhie, să prevadă evoluția elevilor pentru a putea proiecta structurarea lecțiilor în numeroase variante, pe moduri diferite de afirmare a elevilor. Aceasta în condițiile în care mulți elevi nu posedă capacitatea de a negocia, de a se exprima, de a argumenta, de a descrie propriile interpretări. În plus, ei pot să nu ducă până la capăt reflecția, generalizările iar profesorii nu se pot abține să nu explice, să nu demonstreze, când constată că elevii nu construiesc corect înțelegerea.

Profesorul trebuie pregătit special pentru a face trecerea la modele constructiviste, pentru a reconcepe rolul lui în clasă. Trebuie elaborate noi programe, strategii și resurse compatibile cu acest tip de învățare.

În teoria și practica educațională din România, paradigma constructivistă nu a găsit încă un teren fertil de implementare. Pe fondul orientării spre învățământul formativ, sunt vehiculate teoretic anumite principii și modele dar nu cunoaștem un proiect explicit de experimentare internă, de formare a profesorilor pentru această nouă abordare a instruirii. De aici și reducerea ei la unele practici de activizare a elevilor, fără o restructurare adecvată a întregului câmp educațional.

Bibliografie: 1.Joița, Elena. *Instruirea constructivistă – o alternativă. Fundamente. Strategii.* Educația XXI, București: Ed. Aramis, 2006 2. Oprea, Crenguța-L. *Strategii didactice interactive.* București: Editura Didactică și Pedagogică, 2009.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experientedidactice/invatarea-constructivista-virtuti-si-limite>)

eTwinning – o modalitate modernă de a face educație

De **Maricela Tuchiac**

Preocupările constante ale profesorilor de a găsi alternative viabile pentru motivarea elevilor nu pot să ocolească proiectele eTwinning. Oferind o varietate de mijloace de exprimare, realizare, colaborare, dezvoltare personală, aceste proiecte dezvoltă de asemenea competențele secolului XXI, încurajând tinerii să se cunoască, să lucreze împreună și să înțeleagă corect conceptele vieții moderne. Odată stabilite obiectivele și activitățile, partenerii au libertate totală în alegerea metodelor, strategiilor pe care le vor urma, ceea ce deschide posibilități nelimitate creativității în elaborarea unui proiect interesant și atractiv pentru elevi.

Elevul modern trăiește intens transformarea proprie și restructurarea învățământului ca pe un proces ce se încorporează să se încheie. Dacă propria maturizare se desfășoară conform cu necesitățile și realitatea lui, fiind asumată într-un mod particular de fiecare ca o premisă a vieții viitoare, cea determinată de sistemul de învățământ, atât de controversată, este o realitate pe care elevul este obligat s-o parcurgă așa cum îi este dictată. De aici, dramele multora dintre ei, insatisfacțiile altora, nerealizările celor mai mulți. Ca întotdeauna, ceea ce ți se impune fără a se ține cont de diferențe, nivel de pregătire sau competențe, este sortit eșecului.

Învățământul nostru oferă totuși în ultima vreme multe alternative, tocmai pentru a contracara situațiile amintite. Depinde însă de cât de multă responsabilitate și pasiune se află în actul educativ al profesorului, de condițiile reale în care acesta își desfășoară munca și de multe alte elemente care complică mereu situația. De multe ori, vivacitatea și dinamismul profesorului nu sunt de ajuns pentru a mobiliza o clasă de elevi care provin din medii defavorizate cu mari probleme sociale și cu carențe educative ce nu pot fi ignorate. În astfel de situații, care se regăsesc din ce în ce mai frecvent, măiestria și perseverența profesorului sunt puse la încercare. Ce soluții are un astfel de profesor pentru a-și motiva elevii? Poate el recupera o parte dintre ei? Să-i facă măcar să conștientizeze că învățarea este în propriul folos și că aduce beneficii? Cum poate el aborda o astfel de clasă în care cei mai mulți elevi vin doar pentru a scăpa de grijile de acasă și nu manifestă interes pentru învățatură?

Oricât de creativ ai fi, abordarea clasică a orelor nu mai dă roade, iar materia predată astfel devine o barieră reală între profesor și elevi. Ei reclamă frecvent dificultatea materiei și modul neatractiv în care li se impune studiul, dar întrebați cum ar vrea să se desfășoare orele, nu au răspunsuri. Né lovim frecvent de incapacitatea multora dintre ei de a gândi autonom, de a lua decizii, de a comunica eficient, de a selecta și sintetiza. Metodele moderne vin în sprijinul formării acestor competențe pentru că ele impun implicare și autonomie în gândire, lucru greu de acceptat de elevul obișnuit să memoreze ceea ce i s-a dictat și apoi să reproducă.

În ce mă privește, utilizez cu încorporeare metode moderne, în speranța că deprinderea de a gândi și de a lua decizii corecte va deveni un mod de viață pentru elevii mei. În acest context, implicarea elevilor în proiecte eTwinning este o modalitate

eficientă de a face educație modernă. Puși în situații concrete, elevii devin principalii actori în activități ce îmbină lucrul individual cu cel în echipă. Utilizând metoda proiectului, activitățile desfășurate sunt variate și diversificate reușind să motiveze un număr mare de elevi.

Primul argument pe care aș dori să-l prezint este legat de dezvoltarea competențelor digitale și de plăcerea copiilor de a accesa internetul. Ei se simt în largul lor când apelezi la tehnologie. Mulți dintre elevi au cunoștințe solide și diverse și sunt foarte pricepuți la navigarea pe internet sau la accesarea diferitelor informații. O astfel de abilitate poate fi eficient folosită în educația elevilor pentru că atracția pentru gadget-uri, rețele de socializare sau platforme e-learning este bine știută. În ultima vreme foarte mulți elevi dețin posibilități pentru accesarea internetului și ideea de a colabora și de a lucra în mediul virtual le place.

Proiectele eTwinning au marele merit de a oferi libertate deplină profesorilor și elevilor participanți pentru că, odată stabilit planul activităților, elevii pot hotărî modalitățile de realizare și pot colabora, oferindu-și permanent feedback. Desktopul platformei este ușor de folosit și oferă soluții variate pentru colaborare, dar nu limitează modalitățile de lucru, încurajând utilizarea unui număr mare de mijloace.

În ce mă privește, utilizez, împreună cu elevii mei, google docs, wallwisher (padlet), hărți conceptuale, facebook și pagina wiki. În acest mod, avem feedback rapid și constructiv și o colaborare mult mai eficientă. De obicei, ne stabilim în întâlnirile pe care le avem, sarcinile comune și individuale. Discuțiile se concentrează întotdeauna pe împărțirea sarcinilor în așa fel încât fiecare să facă ce știe mai bine, dar să aibă și ocazia de a învăța ceva nou. Îmi amintesc de un elev care are probleme la învățătură și disciplină pe care l-am cooptat în echipa noastră când am aflat că se pricepe să deseneze. În câteva săptămâni alături de noi a început să se schimbe. A devenit mai vesel și mai sociabil și a descoperit că poate fi apreciat pentru ceea ce face. Recuperarea lui este un proces de durată, dar primele semne dovedesc, pentru cei care nu cred în eficiența unor programe alternative, că fiecare copil trebuie să primească o șansă și că depinde de cei din jur dacă i-o acordă. Alternativa pe care o propune eTwinning este chat-ul, care rezolvă problemele partenerilor și oferă copiilor șansa de a se cunoaște mai bine.

De aici, cel de-al doilea argument pe care doresc să-l subliniez: dezvoltarea competențelor de a vorbi și de a scrie într-o limbă străină. Pentru mine, profesor la un liceu tehnologic, problema limbilor străine a fost mult timp cea mai mare piedică în a-mi implica elevii în proiecte. Nu reușeam să-i conving de faptul că și ceilalți elevi parteneri nu cunosc la perfecție limba străină în care se desfășoară proiectul. Teama de a nu putea exprima ceea ce gândesc se estopează treptat odată cu primele cuvinte scrise, iar elevii leagă rapid prietenii, pentru că descoperă că au pasiuni comune. Cunosc elevi care au păstrat legătura cu colegii lor și după ce am încheiat proiectul.

Al treilea motiv pentru care recomand cu căldură inițierea proiectelor eTwinning este creșterea motivației elevilor. Anul acesta am inițiat, cu o veche parteneră din Polonia, un proiect pentru a sprijini motivarea lecturii elevilor noștri. Împletesc astfel, activități specifice specialității mele, într-un mod creativ. Proiectul pro-lectura intitulat "Biblioteca la purtător" și

activitățile din cadrul cercului de lectură și scriere creativă au fost punctul de plecare al participării noastre la concursurile propuse de ANPRO (Asociația profesorilor de română de la Cluj). Ele sunt completate de proiectul eTwinning într-un mod creativ și motivant. "Cartea de-a lungul timpului" se dorește o incursiune în lectură pe parcursul mai multor generații. Elevii află ce au citit bunicii și părinții și discută despre tipurile de lectură preferate. Proiectul a primit certificatul național și va continua cu activități deosebite anul acesta. Pregătim pentru octombrie o masă rotundă cu bunicii și părinții elevilor și numeroase vizite pentru a lua interviuri celor implicați. Acest proiect a redeschis plăcerea elevilor pentru lectură și a oferit multora dintre ei surprize în ceea ce privește preferințele literare ale membrilor familiei. Ne dorim să realizăm un Jurnal de bord cu toate impresiile, activitățile și informațiile pe care le adunăm de-a lungul acestor experiențe și sperăm să participăm cu el la competiția "Made for Europe" de anul viitor.

Închei prin a sublinia că este important să nu uităm că, de fapt, elevii noștri sunt într-o bună măsură oglinda preocupărilor, pasiunilor și visurilor noastre.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/etwinning-o-modalitate-moderna-de-a-face-educatie>)

Cum motivăm elevii să se implice în proiectele eTwinning?

De **Artemiza Lovin**

Dacă ai întreba un elev adolescent ce-și dorește să facă la ora de limba engleză, de exemplu, în primul rând ar fi surprins că i se cere părerea, apoi ar răspunde că și-ar dori să introducă folosirea calculatorului, subiecte de dezbateri precum muzica, sportul, diversitatea culturală în discuție și că cel mai mult ar aprecia dacă 'învățarea' s-ar face într-un mod relaxat, distractiv pe cât posibil, să reproducă în sala de clasă lumea în care ei trăiesc. Dacă au un scop, implicarea elevilor va fi 100%.

M-am întrebat întotdeauna cum aș putea motiva elevii să se implice mai mult în activitățile propuse zi de zi la clasă, dar și pe termen lung. În ceea ce îi privește pe elevii de școală primară e relativ mai ușor. Probabil entuziasmul scade direct proporțional cu vârsta elevilor și cu experiența în ceea ce privește viața școlară. De aceea, este important ca cei mici să fie formați în direcția aceasta, să guste încă de la vârste fragede bucuria lucrului făcut în echipă, mândria expunerii produsului muncii lor și sentimentul că prin propriile forțe au contribuit la 'învățarea' lor. Cu elevii adolescenți e un pic mai complicat. Dacă ai întreba un elev adolescent ce-și dorește să facă la ora de limba engleză,

de exemplu, în primul rând ar fi surprins că i se cere părerea, apoi ar răspunde că și-ar dori să introducă folosirea calculatorului, subiecte de dezbatere precum muzica, sportul, diversitatea culturală în discuție și că cel mai mult și-ar dori ca 'învățarea' să se facă într-un mod relaxat, distractiv pe cât posibil, să reproducă în sala de clasă lumea în care ei trăiesc.

Am aplicat un astfel de chestionar la clasele mele de a VII-a și a VIII-a acum câțiva ani și, analizând împreună opiniile lor, am ajuns la concluzia că ei de fapt își doresc să facă ceva util: să dobândească competența de comunicare într-o limbă străină făcând ceva efektiv. Motivația pentru învățarea unei limbi străine nu poate fi doar 'învăț ca să știu, ci fac ca să învăț'.

Primul pas și poate cel mai important în derularea unui proiect eTwinning îl reprezintă motivarea elevilor. Succesul este asigurat dacă elevii sunt implicați încă din prima etapă, aceea a proiectării, apoi în planificarea activităților, a modalității de realizare a acestora și a produselor finale ale proiectului.

Elevii trebuie să înțeleagă încă de la început care este scopul proiectului. Poate inconștient, elevii își pun întrebări de genul: De ce e important să particip la acest proiect? Ceea ce rămâne în urma realizării acestui proiect este ceva util, este un produs creativ și original care să-mi dea sentimentul împlinirii unui lucru bun? Participarea la un astfel de proiect ajută dezvoltarea mea personală, profesională și socială? Dacă au un scop, implicarea va fi 100%.

Am întrebat o elevă, la finalul derulării proiectului 'Rainbow Village', ce simte că a câștigat în urma implicării în acest proiect. Răspunsul a fost pe cât de sincer, pe atât de adevărat: "În ceea ce mă privește, 'Rainbow Village' nu este despre a te distra și a lucra împreună cu elevii din țările partenere, nu e nici măcar despre a învăța sau a exersa limba engleză, ci este despre a ne pregăti pe noi, elevii, pentru ceea ce ne așteaptă în viitor. E despre pregătirea noastră pentru slujba cu normă întreagă pe care o vom avea: aceea de a fi cetățeni, de a ne proiecta viața și universul imediat cu răbdare și responsabilitate, de a ne implica activ în viața socială a comunității atunci când e momentul să ne exprimăm dorințele și nevoile, de a ne exercita dreptul la vot, care este atât o datorie cât și un privilegiu."

Pentru a avea elevi motivați să învețe și să se implice în diferite activități, profesorul nu trebuie decât să asculte mai mult atunci când lucrează împreună cu elevii, să fie deschis la colaborare și comunicare cu beneficiarii procesului de învățare și să le dăm acestora puterea și responsabilitatea învățării.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/cum-motivam-elevii-sa-se-implice-in-proiectele-etwinning>)

eTwinning – schimbări la nivelul școlii noastre

De **Cristina Gila**

Prin intermediul platformei eTwinning, cadrele didactice au acces la o rețea europeană și oportunități pentru dezvoltare profesională, prin colaborarea în proiecte internaționale și prin participarea la seminarii internaționale de formare/schimburi de experiență. În Colegiul Național Pedagogic Constantin Brătescu Constanța, derulez proiecte alături de parteneri europeni având tematici diferite din 2010 până în prezent precum: Volunteer voices, You and Us means We: Fighting Stereotypes, Forum of Generations @ school, Little pieces of our history, M@pping of Jewish history, peaceambassadors @schools. Ca urmare a implicării elevilor Colegiului în aceste proiecte, s-a constatat o îmbunătățire a rezultatelor școlare ale elevilor, atât a relațiilor profesor-elev, cât și o creștere a calității actului didactic, o reflectare crescută a activităților Colegiului în presă și mass-media locală, realizarea mai multor activități extrașcolare cu elevii cu rol colaborativ.

Programul "eTwinning" este parte a Programului de învățare permanentă al Comisiei Europene. Se adresează tuturor școlilor din învățământul preuniversitar, tuturor profesorilor, indiferent de disciplina predată, directorilor de unități școlare și inspectorilor școlari. Dintre beneficiile eTwinning amintim: facilitează accesul profesorilor la un mediu virtual de colaborare și de schimb de experiență, la parteneriate cu alți profesori și la activități de formare profesională, alături de colegi din țările europene, iar pentru elevi, oferă posibilitatea să comunice cu alți elevi din țările participante, să afle elemente culturale sau de educație în țările partenere, să învețe utilizând noile tehnologii și să își perfecționeze competențele de comunicare în limbi străine. Prin intermediul platformei, eTwinning au acces la o rețea europeană și oportunități pentru dezvoltare profesională, prin colaborarea în proiecte internaționale și prin participarea la seminarii internaționale de formare/schimburi de experiență. Elevii și cadrele didactice au acces la un cadru activ de învățare, la instrumente pedagogice care integrează noile tehnologii în procesul didactic. Profesorul secolului al XXI-lea nu oferă tânărului doar informație, ci urmărește să formeze competențe, abilități de care are nevoie în viață, pentru a se integra după finalizarea studiilor pe piața muncii.

În fiecare zi, în fiecare oră de curs construim oameni care să se poată integra în societatea viitorului, pentru aceasta au nevoie de o educație modernă, în care să poată stabili contacte cu alți tineri, să împărtășească idei, să dezvolte proiecte. Acest lucru reiese și din raportul realizat de eTwinning România. Studiul realizat în 2012 oferă răspunsurile profesorilor utilizează portalul. Conform, raportului principalul scop al utilizării portalului eTwinning este de a crea proiecte educaționale (au răspuns 35,6%) și de a comunica cu alte cadre didactice cu interese similare (consideră 21,3%).

Acest raport arată că derularea proiectelor eTwinning în școli a dus la creșterea a calității actului didactic o mai mare implicare a profesorilor și elevilor în proiecte educaționale. Proiectele facilitează învățarea, ducând la schimbări la nivelul organizației. Participarea la proiectele eTwinning a elevilor noștri duce la dezvoltarea aptitudinilor și competențelor

lingvistice, a competențelor digitale (de a folosi elemente și instrumente ajutătoare – tehnologii informaționale), competențe interpersonale, civice, interculturale și sociale.

Unul dintre proiectele noastre: FORUM OF GENERATIONS@SCHOOL

Obiectivele proiectului au fost: dezvoltarea unor competențe, abilități, comportamente civice ale tinerilor în vederea stabilirii unor punți de legătură între tineri și seniori, a unui dialog intergenerațional, implicarea a 30 de voluntari, precum și identificarea unor persoane în vârstă active care pot împărtăși tinerilor din experiența lor precum și preocupările de zi cu zi, oferirea unor modele de viață tinerilor.

Persoanele de vârstă a treia au o experiență bogată de viață pe care ar împărtăși-o tinerilor, dacă li s-ar da această ocazie. Noua generație ar putea beneficia de aceste sfaturi și sugestii înțelepte venite din partea celor "greu încercați".

Din păcate, astăzi mulți bătrâni se confruntă adesea cu singurătatea, izolarea, și alte forme de excludere socială mai mult sau mai puțin vizibile. Ca atare, se impune o schimbare a atitudinii față de persoanele în vârstă. Aceste persoane nu ar trebui considerate "inutile" și societatea în ansamblul ei ar trebui să le recunoască și să le dea șansa de a-și pune în valoare potențialul benefic. Generațiile viitoare au nevoie de timpul, grija și înțelepciunea celor care au trecut prin viață cu fruntea sus. Dintre activitățile proiectului amintim: prezentarea Colegiului, a echipei de proiect, crearea unui logo comun al proiectului, interviuri luate diferitelor persoane tinere și vârstnice în legătură cu rolul vârstnicilor în comunitate și despre conceptul de îmbătrânire activă, inițierea unor discuții cu bunicii, vecinii, seniorii învață de la tineri să utilizeze calculatorul și Internetul pentru a comunica cu cei dragi aflați la distanță, opinii despre viață, activități cu ocazia zilei de 1 martie și 8 martie – oferim flori, dulciuri și un program artistic bunicuțelor noastre, de Paște, întâlniri cu seniorii activi de Ziua Europei 9 Mai. Elevii noștri au creat rebus-uri și puzzle iar elevii slovaci le-au rezolvat, munca în comun fiind apreciată de ambele echipe. Instrumente de lucru folosite: Pentru realizarea activităților acestui proiect, au fost utilizate: Chat, e-mail, Forum, MP3, MP4, alte aplicații (Powerpoint, video, fotografii, desene, voki, animoto), Twinspace, Videoconferințe, Web publishing, Propofo

Toate produsele utilizării acestora sunt disponibile în TwinSpace-ul proiectului. Implicarea elevilor: Elevii noștri au dovedit interes de la început față de acest proiect, fiind apreciat ca unul interesant, atractiv, ce presupune voluntariat. Elevii noștri voluntari IMPACT Pedagogic și-au arătat disponibilitatea de a lucra în proiect. Acestora li s-au adăugat cei mici de clasele a VI-a A și a VIII-a A și a XI-a. Au fost foarte entuziasmați de a învăța să utilizeze calculatorul, de a realiza proiecte creative, de a coopera cu colegii de clasă, cu alți colegi și cu partenerii din Slovacia. Materialele obținute în cadrul proiectului sunt vizibile pe blog: <http://forumofgenerationsatschool.blogspot.sk/>

Rezultate și impact: Elevii Colegiului au sărbătorit alături de colegii lor din Slovacia, Anul îmbătrânirii active și solidarității între generații-2012. Proiectul s-a bucurat de implicarea elevilor și a profesorilor de socio-umane, istorie, limba engleză. Aceștia și-au îmbunătățit competențele de comunicare în limba engleză, TIC, competențele civice. Orizontul lor cultura s-a lărgit, precum și dorința de a participa și la alte proiecte eTwinning. Integrarea

în curriculum: Proiectul s-a realizat în orele de Consiliere și orientare, Istorie-clasa a XI-a, socio-umane, limba engleză. Proiectul a fost integrat orelor de curs, dar s-a desfășurat și în cadrul întâlnirilor membrilor IMPACT Pedagogic. Proiectul a urmărit consolidarea conștiinței civice a tinerilor prin contribuția lor la dezvoltarea valorilor culturale universale și folosirea TIC pentru crearea unor prezentări, filme, comunicare, încredere în forțe proprii, lucrul în echipe multinaționale.

Premii/recunoastere: Quality Label, European Label. Proiectul a obținut locul 1 în competiția națională din Slovacia. De asemenea, s-a aflat printre finaliștii concursului european Medeea 2012 unde a fost nominalizat la premiile speciale la secțiunea Educational media.

Puncte forte: Proiectul s-a bucurat de recunoaștere europeană primind certificatul european de calitate. Înțelegerea corectă a procesului de îmbătrânire activă, implicarea seniorilor în activități la clasă prin vizite la orele de Istorie, Educație civică cât și activitățile extrașcolare vizită la Căminul pentru persoane vârstnice Constanța, interviuri luate seniorilor sunt realizări ale acestui proiect. Comunicarea între profesori și elevi a fost constantă, au comunicat pe forumul proiectului, email, skype. Implicarea elevilor a fost permanentă, propunând și punând în aplicare diferite sarcini de lucru în proiect.

Recunoașterea eforturilor depuse ne-a dat un sentiment de satisfacție și suntem mândri să vedem că proiectele noastre sunt apreciate.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/etwinning-schimbari-la-nivelul-scolii-noastre>)

eTwinning pentru elevii mei

De **Claudia-Calina Sandea**

Articolul prezintă rezultatele unui chestionar aplicat elevilor mei în ce privește impactul eTwinning asupra lor și câteva idei de valorizare a proiectelor eTwinning.

Programul "eTwinning" este parte a Programului de învățare permanentă al Comisiei Europene și a fost lansat la 14 ianuarie 2005, adresându-se tuturor școlilor din învățământul preuniversitar, tuturor profesorilor, învățătorilor, directorilor de unități școlare și inspectorilor școlari. Este o inițiativă a Comisiei Europene, coordonată de European Schoolnet, cu scopul inițial de a facilita parteneriatele între instituții europene de învățământ preuniversitar. Platforma etwinning.net a devenit între timp o comunitate a școlilor din Europa ce reunește în prezent peste 200.000 de cadre didactice din peste 95.000 de școli (5000 de școli din țara noastră).

Participarea la proiecte eTwinning oferă profesorilor un schimb

de experiență într-un mediu virtual, iar elevilor, posibilitatea să comunice cu alți elevi din țările participante, să afle elemente de specific cultural sau de specific al educației în țările partenere, să învețe utilizând noile tehnologii și să își perfecționeze competențele de comunicare în limbi străine.

În țara noastră, peste 5500 de proiecte sunt derulate în parteneriat cu profesori și elevi ai școlilor din toată Europa, bucurându-se de un real succes. În județul Cluj s-au derulat anul trecut școlar nu mai puțin de 62 de proiecte eTwinning!². eTwinning în România În România, acțiunea eTwinning este coordonată de Centrul pentru Inovare în Educație — TEHNE (www.tehne.ro), în parteneriat cu Institutul de Științe ale Educației (www.ise.ro). O echipă de la cele două instituții a efectuat, în perioada octombrie-noiembrie 2012, o cercetare evaluativă pe un eșantion de 225 de cadre didactice participante în acțiunea eTwinning, ale cărei rezultate s-au concretizat sub forma unui raport preliminar (Rolul proiectelor educaționale realizate prin parteneriate școlare internaționale) [1].

Conform studiului, printre schimbările la nivelul practicii didactice au fost evidențiate în special: legătura mai bună cu activități de învățare tip non-formal propuse elevilor (85% dintre profesorii chestionați), atenție sporită acordată legăturilor interdisciplinare (83,3%), mai mult accent pe utilizarea TIC ca instrument suport pentru predare (83,1%). Din perspectiva dezvoltării profesionale continue, cadrele didactice respondente au menționat orientarea mai bună către participarea în proiecte educaționale colaborative (85,6%), o atenție sporită acordată calității proiectelor realizate (85%), utilizarea mai bună a TIC pentru dezvoltarea profesională (căutare de informații, căutare de parteneri etc.) (84,9%), mai multe activități de colaborare cu profesori din alte țări pentru schimburi culturale și lingvistice (82%) și o nouă perspectivă privind rolul atragerii de parteneri pentru educația elevilor (82,1%). Printre schimbările la nivelul instituției în care își desfășoară activitatea, cadrele didactice implicate în proiecte colaborative online pe platforma eTwinning au menționat: o relație profesori-elevi mai bună (78,6%), mai multă deschidere a școlii către parteneriate (74,1%), o mai bună recunoaștere a școlii ca instituție educațională de calitate (72,9%).

Analizând apoi beneficiile pentru elevi (din punctul de vedere al profesorilor participanți la studiu, desigur), am reținut scorurile cele mai mari referindu-se la: contribuția la deschiderea lor către lume (87,6%), dezvoltarea de competențe pentru cetățeanul secolului XXI (87,1%), efectul semnificativ în formarea unei atitudini europene pozitive, adecvate, responsabile (85,9%), pregătirea elevilor spre a gestiona instrumente și resurse în format digital utile pentru profesiile lor viitoare (83,6%), contribuția la înțelegerea de către elevi a realităților sociale și culturale europene (83,3%) și pregătirea elevilor pentru a acționa responsabil și în siguranță (conștienți de riscuri) în mediul digital (82,5%).

M-am întrebat atunci dacă și din punctul lor de vedere lucrurile stau la fel! Așa că, pornind de la chestionarul utilizat în cercetarea TEHNE (www.etwinning.ro/eTw_RO12_chestionar.doc), am elaborat și eu un chestionar pe care l-am aplicat elevilor mei din 2 clase cu care am desfășurat proiecte eTwinning (una de gimnaziu și una de liceu). Chestionarul conține 24 de întrebări, la care au răspuns 56 de elevi.

Reprezentate printr-o diagramă, răspunsurile scot în evidență faptul că aproape 95% dintre elevii chestionați sunt mândri de rezultatele obținute în cadrul proiectelor eTwinning, 91% consideră că în cadrul acestor proiecte ei colaborează mai mult, 89% sunt în acord total cu afirmația că proiectele eTwinning plac elevilor, 87,5% consideră (în mare măsură) că proiectele eTwinning îi pregătesc pe elevi să gestioneze instrumente și resurse în format digital utile pentru profesiile lor viitoare și tot atâtia apreciază că acestea îmbunătățesc colaborarea elevilor cu profesorii lor. Pentru 85,7% participarea la proiecte eTwinning contribuie în mare măsură la perfecționarea cunoștințelor de comunicare în limbi străine, la deschiderea către lume (permițându-le să exerseze comunicarea, participarea activă în comunități largite etc.), iar platforma eTwinning este o punte de legătură între foarte mulți elevi și profesori din Europa. Analizând răspunsurile elevilor mei la toate întrebările chestionarului și comparându-le cu ale profesorilor chestionați de TEHNE aș putea afirma că procentele sunt relativ apropiate, ceea ce confirmă faptul că nu né-am înșelat în ce privește impactul proiectelor eTwinning asupra elevilor, că și din punctul lor de vedere acestea au aceleași efecte pozitive și merită să-i implicăm în ele măcar cât până acum, dacă nu mai mult!

Valorizarea proiectelor eTwinning

Nemaivorbind de beneficiile pe care proiectele eTwinning le au în procesul de predare-învățare-evaluare asupra elevilor, asupra cadrelor didactice participante, m-am gândit să împărtășesc celor interesați modul în care am pus noi în valoare rezultatele obținute în cadrul acestora, pentru a oferi câteva exemple de a le valorifica și altfel, a le face cunoscute și celor neimplicați în ele: părinți, comunitate locală, direcțiune, inspectorat.

În primul rând am făcut vizibile pe pagina web a școlii (www.pedacj.ro) proiectele de succes desfășurate cu elevii noștri. Oricine poate vedea ce proiecte eTwinning se desfășoară în școală, descrierile și rezultatele lor. Eu am fost implicată cu elevii mei în 2 proiecte eTwinning, dar cu cel de gimnaziu n-am aplicat pentru certificatul de calitate. Cel cu liceul însă s-a bucurat de un real succes și a fost recunoscut atât la nivel național, cât și european.

Am înscris proiectul de anul trecut și pe Harta proiectelor eTwinning Romania (etwinning.ro/harta-etwinning-2012/), în cadrul campaniei „Școala mea este online”.

A scris și în presă despre reușita proiectului nostru, iar Certificatul European de Calitate pe care l-am obținut a fost menționat și în Raportul ISJ pe semestru I despre starea învățământului clujean, astfel încât am câștigat și aprecierea conducerii școlii.

Puteți prezenta produsele proiectelor și la concursul MADE FOR EUROPE, organizat anual de MEN, unde și un reprezentant al echipei mele de proiect a obținut premiul I la faza județeană și premiul II la faza națională (prezi.com/ogwnotbyea9i/made-for-europe/) Standurile proiectelor au fost amenajate cu o săptămână înaintea fazei județene a concursului (și câteva zile înainte, la faza finală), în scopul de a le face cunoscute vizitatorilor expoziției care au avut și posibilitatea de a vota produsele cele mai valoroase.

Cu prezentările școlilor participante la proiect, realizate în prima faza a acestuia, și cu câteva tutoriale mai reușite, am participat

anul trecut și la Concursul Național MEDI@ JUNIOR (secțiunea elevi – prezentări media), iar în acest an am trimis pliantul și afișul (la secțiunea materiale de informare) unde sperăm să obținem iar premii.

Am participat cu un poster și la campania de primăvară eTwinning 2013 și ne-am distrat făcând un filmuleț pentru competiția “Spot publicitar eTwinning” pe ultima sută de metri și nu prea reușit de altfel, dar importantă a fost experiența participării și buna dispoziție cu care am făcut totul.

Vedeți așadar ce mult puteți valorifica tot ce ați realizat în cadrul unui astfel de proiect, ce bucurii pot aduce elevilor dumneavoastră și câte posibilități de a-i face cunoscuți, pe ei și munca lor. Va asigur că se vor bucura nu doar de tot ce se întâmplă în perioada derulării proiectului, ci și de ce va urma după încheierea lui, dacă veți continua să promovați rezultatele obținute. Mult succes tuturor!

Referințe [1] ISTRATE, O. et al. (2013) *Rolul proiectelor educaționale realizate prin parteneriate școlare internaționale. Raport preliminar eTwinning RO12*. București, TEHNE- Centrul pentru Inovare în Educație. Online: etwinning.ro/eTw_RO12_raport_preliminar.pdf

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/etwinning-pentru-elevii-mei>)

eTwinning – între entuziasm și perfecționare: primii pași

De **Gabriela Gorgan**

eTwinning este comunitatea școlilor din Europa în care lucrurile noi atrag multe cadre didactice în vederea perfecționării și a colaborării cu colegi din alte școli. Parcurgerea platformei, inițierea proiectelor, găsirea partenerilor și colaboratorilor sunt doar câteva lucruri care merită a fi explorate. Cum creăm un proiect eTwinning este o temă mereu în actualitate, iar ghidul general și experiența obținută pe parcurs ne sunt de un real folos.

În momentul în care am descoperit platforma eTwinning m-au încercat sentimente amestecate de curiozitate, admirație și — de ce să nu recunosc — de teamă față de necunoscut. Am studiat cu atenție fiecare postare de pe platformă și, încet-încet, lucrurile au început să se deruleze, să se limpezească și să se sedimenteze într-un minim bagaj de cunoștințe. Prima concluzie a fost: interesant!

Am studiat ghidul general și acolo am descoperit ce este platforma eTwinning și cum poți fi înconjurat de oameni de calitate în centrul lumii. Ghidul este punctul de plecare în căutarea partenerilor, în elaborarea și înregistrarea proiectelor

și în accesarea spațiului virtual al proiectului.

Și, pentru că mai sunt colegi care sunt doriți de a participa activ la această acțiune, voi prezenta pe scurt câteva elemente care asigură baza lucrului pe platformă. După înregistrare, cu toții suntem nerăbdători să accesăm un proiect la care, împreună cu un coleg dintr-o țară limitrofă sau îndepărtată, să fim fondatori.

Primul pas este să dăm *click* pe fila *proiecte*. În această secțiune, putem accesa toate proiectele și putem verifica dacă sunt deschise sau închise. De asemenea, putem vedea care proiecte sunt “în așteptare” (proiecte care așteaptă aprobarea partenerului său a Biroului Național de Asistență).

Apoi, tot cu un *click* accesăm fila în vederea creării unui nou proiect. Se pot demara proiecte doar cu cadre didactice din altă țară. Totuși, odată proiectul înregistrat, putem invita și alți profesori, care pot fi chiar din școala noastră. Mi s-a părut interesantă studierea paginii fiecărui partener în vederea alegerii persoanei care va fi fondator al proiectului.

Cu toții suntem inițiatori de proiecte la clasa cu care lucrăm și în acest sens următorii pași nu pot constitui o dificultate. Va trebui să alegem instrumentele pe care intenționăm să le folosim în activitatea de proiect și să descriem obiectivele, modul de desfășurare și rezultatele preconizate ale proiectului. Urmează o încadrare într-un kit eTwinning, o previzualizare și, dacă suntem mulțumiți de rezultat, dăm *click* pe butonul “*Expediați*”, pentru a demara procesul de înregistrare. Vom urmări permanent fila “În așteptare”, unde putem vedea dacă proiectul așteaptă aprobarea partenerului sau a Biroului Național de Asistență.

Până în prezent, fiind încă în categoria “începători”, am în derulare trei proiecte. Am și un jurnal personal la care lucrez în permanență, fac parte din diferite grupuri din Camera profesorilor, am nenumărați prieteni și un entuziasm de care nu am mai beneficiat demult.

Și, cum trăim în lumea reclamei și a publicității, promovez cu încredere spot-ul: Înregistrați-vă pe eTwinning!!!

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/etwinning-intre-entuziasm-si-perfectionare-primii-pasi>)

Rolul unui proiect eTwinning în implementarea și aplicarea metodei științifice

De **Cristian-Constantin Bordeianu**

Articolul descrie implementarea unui proiect eTwinning intitulat *“The Moons of Galileo Galilei”* la Colegiul Militar Liceal “Ștefan cel Mare” din Câmpulung Moldovenesc. Am avut ca parteneri două licee din Portugalia și Polonia. Proiectul urmărește dezvoltarea abilităților de cercetare, de rezolvare a problemelor, de comunicare și de analiză la grupul țintă format din elevi de liceu. De asemenea, s-a urmărit implementarea și aplicarea metodei științifice.

1. Introducere

Platforma eTwinning a fost lansată în 2005 de către Comisia Europeană și este coordonată de European Schoolnet. A fost creată inițial pentru a facilita parteneriate între școli din Europa, apoi a devenit o comunitate a școlilor din Europa, reunind peste 95.000 de școli. În România, acțiunea eTwinning este coordonată de Centrul pentru Inovare în Educație -TEHNE, în parteneriat cu Institutul de Științe ale Educației.

Am participat, inițial, la un Learning Event 2012, având ca temă “Art, History and Philosophy in eTwinning”. Apoi am implementat proiectul eTwinning intitulat “Moons of Galileo Galilei” în colaborare cu școli din Portugalia și Polonia. În Colegiul Militar au mai fost și sunt desfășurate și alte proiecte eTwinning și Comenius. Am participat și la alt proiect eTwinning intitulat “What do you know about the locality you live in?”.

2. Programul eTwinning în România

În perioada octombrie-noiembrie 2012, TEHNE- Centrul pentru Inovare în Educație și Institutul de Științe ale Educației, au realizat o investigație despre programul eTwinning în țara noastră, în urma căruia s-a întocmit “Raportul preliminar eTwinning RO12. Rolul proiectelor educaționale realizate prin parteneriate școlare internaționale” [1]. Chestionarul a cuprins 40 de întrebări, la care au răspuns un număr de 225 cadre didactice care utilizează platforma educațională eTwinning, atât din mediul rural, cât și din mediul urban.

La ce nivel de utilizare a computerului considerați că vă situați (competențe TIC)?

		Rural	Urban	Total
1	începător	7,7%	2,7%	3,6%
2	mediu	51,3%	40,3%	42,2%
3	avansat	41,0%	50,0%	48,4%
4	programator	0,0%	7,0%	5,8%
		100,0%	100,0%	100,0%

Se observă că 48,4% din eșantionul de cadre didactice participante în acțiunea eTwinning au competențe TIC de nivel avansat, 42,2% de nivel mediu, 5,8% de nivel programator și numai 3,6% de nivel începător. Poate că ar fi necesară o revizuire a instrumentelor eTwinning astfel încât să fie mai accesibile începătorilor.

Aveți dificultăți în a participa la activități educaționale online?

Care sunt cauzele?

	Dificultăți de participare	
1.	Nivelului insuficient al competențelor dvs. TIC	3,7%
2.	Lipsei unui computer pe care să îl utilizați	3,7%
3.	Accesului limitat la Internet	10,1%
4.	Lipsei timpului	82,6%
A	Cu dificultăți	48,4%
B	Nu am dificultăți în a participa la activități online	49,3%
C	NonR	2,2%

Se observă că numai 10,1% din eșantionul de cadre didactice participante în acțiunea eTwinning au dificultăți în a participa la activități educaționale online din cauza accesului limitat la Internet și numai 3,7% din cauza lipsei unui computer în timp ce 49,3% se plâng de lipsa timpului. Cred că este o exemplificare a condiției profesorului în societatea contemporană.

3. Proiectul etwinning “Moons of Galileo Galilei”

Proiectul urmărește dezvoltarea abilităților de cercetare, de rezolvare a problemelor, de comunicare și de analiză la grupul țintă format din elevi de liceu. De asemenea, s-a urmărit implementarea și aplicarea metodei științifice.

La realizarea proiectului au participat 12 elevi (5 băieți și 7 fete) și două cadre didactice din CML “Ștefan cel Mare”, Câmpulung Moldovenesc, 6 elevi și două cadre didactice din Portugalia, 10 elevi și un cadru didactic din Polonia. Coordonarea proiectului a fost asigurată de prof. Bordeianu Cristian (România) și prof. Carla Ribeiro (Portugalia). Proiectul a avut mai multe etape. Elevii au realizat:

- Studiul modelului cosmologic acceptat la momentul formulării concluziilor lui Galileo Galilei din 1610 (noiembrie 2012);
- Utilizarea unui program tip planetariu (Stellarium) pentru a simula configurații ale sateliților lui Jupiter observate de Galileo Galilei și vor explica de ce el a concluzionat că aceștia au fost sateliți (ianuarie 2013);
- Au dovedit că Galileo Galilei a avut dreptate atunci când a concluzionat că obiectele observate au fost sateliți folosind expresia matematică simplă a mișcării armonice. Au obținut, de asemenea, datele experimentale necesare pentru a determina perioada unuia dintre sateliți (martie 2013);
- Au determinat masa planetei Jupiter (opțional — martie 2013).

La sfârșitul fiecărei etape a proiectului, fiecare grup de elevi a realizat prezentări ce însumează munca lor. Acestea au fost prezentate elevilor de la celelalte școli prin intermediul site-ului Twin Space. În consecință, au fost realizate următoarele tipuri de produse: Prezentări PowerPoint — realizate de grupele de elevi din România și Portugalia, Simulări utilizând programe tip planetariu — realizate de elevii participanți în proiect iar rezultatele fiind apoi inserate în prezentările Power Point, Compararea datelor observate, ca prilej pentru discuții și comunicare între participanți (prin e-mail și folosirea unui forum pe site-ul proiectului).

4. Concluzii

Proiectul este reprezentat pe harta online a proiectelor

eTwinning. Impactul asupra elevilor și cadrelor didactice s-a materializat prin:

- Creșterea inițiativei de a cunoaște mai mult despre tema proiectului;
- Dezvoltare spiritului de echipă;
- Dezvoltarea competențelor TIC;
- Conștientizarea importanței utilizării metodei științifice.

Proiectul a stimulat interesul elevilor pentru fizică, astronomie și astrofizică. Prin activitățile desfășurate, elevii au obținut o nouă viziune asupra aplicării metodei științifice. Valoarea adăugată produsă de participarea cu succes la acest proiect a pus bazele unor noi parteneriate eTwinning la nivelul colegiului nostru. Evaluarea s-a efectuat pe măsura realizării produselor, în funcție de gradul lor de acuratețe sub forma portofoliului virtual. Rezultatele au fost diseminate sub forma unui articol [2].

Bibliografie ISTRATE, O. et al. (2013) *Rolul proiectelor educaționale realizate prin parteneriate școlare internaționale. Raport preliminar eTwinning RO12*. București, TEHNE- Centrul pentru Inovare în Educație. RIBEIRO, Carla (2012) *Galileo and the moons of Jupiter: exploring the night sky of 1610*, Science in Schools, Issue 25/2012.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experientedidactice/etwinning-in-implementarea-si-aplicarea-metodei-stiintifice>)

Copiii citesc!

De **Adriana Fericean**

În acest articol vreau să împărtășesc colegilor un exemplu de bună practică pentru stimularea gustului pentru lectură al micilor cititori. Am reușit acest lucru pe parcursul anului școlar care tocmai s-a încheiat datorită colaborării cu Grupul Editorial Art, care ne-a oferit în fiecare lună câte o carte, la preț promoțional, și posibilitatea înscrierii în Clubul de lectură. Cărțile propuse s-au dovedit a fi extrem de atractive pentru copiii, cu subiecte actuale și o grafică deosebită. Sunt realmente foarte încântată de această colaborare și de faptul că elevi mei au început să citească din plăcere și cu mult entuziasm.

Lectura, în ultimii ani, așa cum am putut constata cu toții, a început să piardă teren în favoarea emisiunilor TV, a calculatorului și a jocurilor video. Fără a subestima valoarea educativă a acestora, utilitatea folosirii lor în procesul instructiv-educativ atunci când sunt utilizate cu responsabilitate, nu putem totuși să nu subliniem faptul că cititul este cel mai important instrument al muncii intelectuale, un instrument fără de care cunoașterea, în orice domeniu, nu ar fi posibilă. Este datoria noastră, a dascălilor de a-i atrage pe elevii noștri pe acest

tărâm fascinant care este lumea cărților, de a le stimula gustul pentru lectură încă de la cele mai fragede vârste.

În acest an școlar, având clasa a III-a, am avut ocazia de a fi contactată de un grup editorial (este vorba de Grupul Editorial Art), care mi-a propus colaborarea într-un proiect intitulat sugestiv „Clubul de lectură”. Ideea acestui proiect este evident aceea de a-i face pe copii să citească, cei de la editură venind în sprijinul nostru cu câte o carte la preț promoțional în fiecare lună, un jurnal de lectură oferit gratuit pentru fiecare titlu și un carnețel de cititor în care copiii, după ce au citit cartea, pot să completeze ceea ce le-a plăcut, ceea ce nu le-a plăcut la cartea respectivă, să-i acorde un rating de la 1 la 5 stele, să precizeze dacă ar recomanda-o și altora și să-și lipească un autocolant reprezentând eroul principal al cărții. Cărțile sunt foarte bine selecționate, au subiecte actuale și plac foarte mult micilor cititori. În plus s-a lansat și un site dedicat acestui proiect, <http://sieucitesc.ro>, un site unde copiii pot interacționa cu alți cititori și pot participa la diferite concursuri, făcându-se astfel apel și la noile tehnologii pentru a face și mai atractiv acest proiect.

Vreau să vă spun că ideea a prins foarte bine la clasa mea și că s-a realizat o adevărată competiție între copii, fiecare dorind să fie primul care termină de citit cartea lunii respective. Bucuria din ziua în care sosea coletul cu cărțile era fără margini și cred că nu exagerez dacă o compar cu bucuria pe care o au copiii atunci când deschid darurile de Crăciun. Părinții m-au sprijinit în totalitate și sunt de asemenea foarte încântați de faptul că deși mulți copiii aproape că nu citeau deloc înainte și nu știau ce cărți să le mai ofere pentru a-i determina să citească, acum, după cum mi-au mărturisit unii dintre ei, „nu mai lasă cartea din mână până când nu o termină”. Întâlnirile cu membrii clubului au avut loc lunar și fiecare copil a avut posibilitatea să citească sau să povestească celorlalți colegi pasajul preferat, să completeze împreună exercițiile sau jocurile din „Jurnalul de lectură” dedicat cărții din luna respectivă sau să afle și alte lucruri interesante despre autor sau personajul preferat. Dintre titlurile propuse aș dori să amintesc doar câteva dintre cele care s-au bucurat de cel mai mare succes: „Un urs pe nume Paddington” de Michael Bond, „James și piersica uriașă” de Roald Dahl, „Cel mai mare Gulliver” de Gellu Naum sau „Ursulețul Winnie Puh” de A. A. Milne. La întâlnirile noastre au putut participa și ceilalți elevi din clasă, chiar dacă nu au fost membri ai clubului și i-am încurajat să împrumute de la colegii lor cărțile care li s-au părut mai interesante.

În concluzie, modalități de a-i determina pe copiii să citească există. Trebuie doar să găsim pe cea mai potrivită nevoilor actuale și demersul nostru va fi încununat de succes. Eu mă bucur enorm că am găsit-o și că pot spune ferm: „**Copiii citesc!**”

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experientedidactice/copiii-citesc>)

Impresii: Școala în societatea contemporană

De **Gabriela Chitu**

Școala este cea care pune bazele educației, cea care contribuie la dezvoltarea personalității copilului, într-un spirit bazat pe idealuri pozitive. Copilul va deveni astfel capabil să-i ajute pe semenii lui, să întărească relațiile interumane și să construiască o lume mai bună.

Cea mai importantă lecție pe care un copil o învață la școală este cum să se descurce în viață. Rolul școlii nu se rezumă la a-l învăța pe copil să citească, să scrie, să înțeleagă și să memoreze unele evenimente din lumea înconjurătoare.

Cadrul didactic știe să-i învețe pe copii disciplina și autocontrolul, însă știe totodată că nimic nu poate fi făcut cu forța, împotriva voinței copilului. Dorința de dezvoltare și de auto-depășire trebuie să fie în primul rând a elevului, să vină din interior, din înțelegerea scopului pe care îl urmărește în activitate și a sensului sacrificiului pe care îl face.

În societatea de astăzi, este necesar să ne dăm seama cât de multe lucruri pot realiza școlile de calitate pentru formarea unor buni cetățeni. Bani cheltuiți cu înțelepciune pentru o mai bună îngrijire a copiilor se întorc însutit în folosul comunității.

Școlile de înaltă ținută, care îi fac pe copii să simtă că aparțin societății ca membri folositori și respectați, duc la reducerea drastică a numărului de indivizi care, la vârsta adultă, se vor abate de la "norma socială". Valoarea deosebită a acestor școli se răsfrânge asupra tuturor copiilor, făcându-i să-și ia locul în comunitate ca persoane mai bune profesional, social și cultural, ca cetățeni mai cooperanți și ca indivizi mai fericiți în propria lor viață.

A existat o perioadă — nu cu mult timp în urmă — când două motive erau, general vorbind, cauzele problemelor cu școala ale unui copil: fie faptul că nu se străduia suficient, fie nu era la fel de inteligent ca ceilalți copii. Astăzi, știm că acesta nu este decât un mod simplist și total neadecvat de a privi această problemă.

Dar chiar și cei mai buni profesori nu pot rezolva singuri problemele elevilor lor. Ei au nevoie de colaborarea cu părinții prin întâlniri regulate. Atunci părintele și profesorul vor înțelege fiecare ce dorește celălalt și își vor împărtăși reciproc ceea ce știu despre copil. De asemenea, ar trebui să existe o legătură între medicul ce se ocupă de copil și profesori. Sunt copii ale căror probleme nu pot fi rezolvate, indiferent cât și-ar da silința profesorii și părinții. De regulă, ele necesită intervenția unui psiholog sau consilier specializat în problemele elevilor.

Când într-un oraș sau cartier există o școală de calitate, este și pentru că părinții din acea zonă au înțeles, alături de autoritățile locale, adevărata ei valoare.

Alt lucru important pe care o școală îl poate învăța pe copil este democrația, nu doar ca pe un ideal patriotic, ci ca pe un mod de viață și de a face diverse lucruri. Elevul trebuie ajutat să-și aleagă și să își planifice munca pe care o are de făcut în cooperare cu ceilalți. El va cunoaște țelul muncii lui, pașii pe care îi are de făcut pentru a-l atinge. Copilul capătă sentimentul responsabilității față de ceilalți — acesta este cel mai

înalt grad al disciplinei.

Școala este cea care testează capacitatea elevului de a face față exigențelor de orice natură. Unii consideră că nu e bine ca ceea ce învață un copil să fie prea interesant și incitant, gândind că acesta are, în primul rând, nevoie să se obișnuiască cum să facă față unor sarcini dificile și neplăcute. Dar, dacă ne gândim bine, multe din persoanele care au succes sunt cele care își iubesc munca pe care o fac.

Nu în ultimul rând, trebuie pus accent pe activitatea extrașcolară; elevii trebuie stimulați să participe la diferite activități cu caracter educativ și recreativ, să planifice excursii tematice în diferite zone, să colaboreze cu persoane din afara școlii, capabile să le ofere informațiile de care au nevoie în pregătirea ulterioară.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/impresii-scoala-in-societatea-contemporana>)

Metodă Montessori: casa dei bambini

De **Viorica Ungureanu**

Articolul prezintă rezultatele participării mele la Cursul de formare continuă Comenius "Ecosistema bambino il metodo etologico al servizio del cucciolo dell'uomo", organizat de GRUF-Italia, în cadrul Programului LLP al Uniunii Europene.

În acest an școlar am avut marea bucurie de a obține un grant Comenius în cadrul LLP- Programul Uniunii Europene de Învățare pe tot Parcursul Vieții. Acest grant mi-a oferit posibilitatea să particip la cursul de formare continuă "Ecosistema bambino- il metodo etologico al servizio del cucciolo dell'uomo", desfășurat în Florența-Italia, în perioada 17-23 martie 2013.

Cursul a fost organizat de Gruf- Grupul de Cercetare la Nivel Universitar din Florența și s-a desfășurat în limbile engleză, franceză și italiană. Au participat cadre didactice din Italia, Franța, Grecia și România. Temele abordate la acest curs au fost "Metoda Montessori ca metodă de cercetare neuroștiințifică", "Metoda etologica și abordarea Montessoriana", "Teoria și dezvoltarea atașamentului la vârsta preșcolară", "Construcția de sine la copil din punct de vedere etologic după Maria Montessori", "Modele operative interne la copil și adult", "Habitatul natural al copilului". Activitățile cursului s-au desfășurat sub formă de prelegeri, proiecții video, dezbateri, lucru pe ateliere și în echipă, activități demonstrative în cadrul Laboratorului BELL Florența, simulări.

Metoda și teoria Mariei Montessori cu privire la educația copiilor

preșcolari are câteva particularități: copiii își defășoară activitatea în "Casa dei bambini" denumită așa după ce Maria Montessori a început să organizeze acele "case ale copiilor" la periferia Romei anilor 50, și care, mai apoi, s-au extins în toată lumea.

În "casa dei bambini", toate obiectele sunt de dimensiuni mici, pe mărimea copiilor și la dispoziția lor. "Casa dei bambini" este o casă adevărată în miniatură, cu toate încăperile, mobilierul și obiectele necesare vieții într-o casă de locuit normală. Copiii sunt propriii lor profesori, au libertate deplină de mișcare și acțiune, iar profesorul este facilitator de învățare. El pune la dispoziția copiilor materialele și creează situațiile de învățare, îi observă pe copii și le oferă ajutorul și sprijinul atunci când aceștia au nevoie.

În "casa dei bambini" există o abundență fantastică de materiale didactice și toate sunt la nivelul și la dispoziția copiilor. Ei cresc și se dezvoltă în habitatul lor natural și în ritmul lor propriu. Ei învață interacționând cu obiectele, atunci când simt ei că îi interesează ceva sau când simt nevoia să investigheze mediul înconjurător. Cadrul didactic este mereu în preajma lor, oferindu-le sprijinul și încrederea de care au nevoie pentru dezvoltarea atașamentului și construcției de sine. În habitatul natural, liberi și în siguranță, observați și sprijiniți de adult, copiii își dezvoltă modele operative interne capabile să-i ajute să se descurce în viața.

Câștigurile în urma participării la astfel de activități de formare continuă sunt imense. Participarea la acest curs de formare mi-a oferit ocazia să-mi îmbunătățesc competențele de utilizare a limbilor străine – engleza, franceza și italiana, să-mi dezvolt competențele în aria profesională, să cunosc aspecte despre alte țări și culturi, despre alte sisteme educaționale europene, să cunosc colegi din alte țări, să-mi îmbunătățesc abilitățile de cooperare internațională, să realizez relații de prietenie și colaborare pe viitor cu colegi din alte țări; m-a încurajat să particip și la alte activități de formare continuă LLP. Cu ocazia participării la acest curs de formare continuă, am conștientizat mai bine existența și valoarea acestor modalități de finanțare europeană pentru proiecte școlare educaționale, pentru deschiderea orizontului profesional și pentru dezvoltarea competențelor cadrelor didactice.

Programul LLP oferă posibilitatea cadrelor didactice să-și extindă aria pregătirii profesionale continue la nivel european prin participarea la forme de perfecționare prin granturi oferite câștigătorilor fiecărei runde de aplicații. Toate datele pentru aplicații se găsesc pe site-ul M.E.N. Agenția Națională pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale (anpcdefp.ro) vine în sprijinul aplicanților, facilitând obținerea acestor granturi.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/metoda-montessori-casa-dei-bambini>)

Personalizarea – o abordarea actuală în educația adulților

De **Camelia Muresanu**

Abordarea personalizată a învățării este tema cursului ținut la Roma de Educommunity, asociație implicată de mulți ani în studii și proiecte europene care vizează educația adulților. Personalizarea este diferită de individualizare, ea implicând activ cursantul adult în propria educație, prin realizarea unui demers colaborativ între acesta și profesor, care să vizeze obiectivele, metodele ce vor fi folosite, formele de evaluare. De asemenea, elevii adulți pot avea niveluri diferite ale abilităților și competențelor, pe care le-au dobândit în contexte nonformale, inclusiv în cadrul activității profesionale desfășurate, competențe și abilități care pot fi valorificate. În realizarea personalizării, profesorul trebuie să propună cursantului o autoanaliză, care să implice reflecția personală a acestuia asupra motivațiilor sale, o rememorare a experiențelor anterioare de învățare pentru a putea stabili care au fost abordările eficiente.

Cei care sunt familiarizați cu educația adulților cunosc faptul că aceasta implică alte metode decât cea a copiilor și adolescenților, pentru că adultul care învață are motivații precise orientate și nu este dispus să participe decât la acele activități de învățare pe care le consideră eficiente sau atractive.

Ca urmare a obținerii unui grant Grundtvig, am participat în luna aprilie a acestui an la cursul Personalization in Adult Education – Methods, Strategies and Tools (GRU-12-MOF-IT-2013-883-002), ținut la Roma de către Educommunity, asociație implicată în numeroase cercetări, parteneriate și proiecte europene.

De ce este diferită învățarea adulților de cea a adolescenților sau a copiilor?

Adulții simt nevoia să învețe experiențial, preferă ca metodă de învățare rezolvarea de probleme, au o bază care poate fi utilizată în activitățile de învățare și doresc să fie consultați sau chiar să aibă posibilitatea unor alegeri în legătură cu planificarea și evaluarea învățării lor. De asemenea, sunt interesați în principal de dezvoltarea abilităților necesare pentru activitatea lor profesională, preferă structurarea pe module și își dezvoltă mai bine competențele prin interacțiunea în interiorul grupului, ceea ce este cunoscut sub denumirea de *peer learning*.

Modelul propus, acela al personalizării, pornește de la ideea că învățarea este un proces continuu și doar parțial conștient, de aceea, pentru a-i spori eficiența, cursanții înșiși trebuie să fie implicați activ, să devină colaboratori în această evoluție pe care o reprezintă învățarea.

Ce este personalizarea?

Acest concept face trimitere la acordarea unei independențe, cel puțin parțiale, cursantului, independență care poate viza în primul rând stabilirea obiectivelor, propunerea sau alegerea unor metode sau strategii, dar și valorificarea învățării anterioare, indiferent de contextul ei. Aceasta pentru că, mai ales în cazul adulților, "bagajul" cu care vin în clasă în care redevin elevi este foarte diferit, în funcție de mediul din care provin, familie, profesia pe care o exercită, toate acestea ducând la dezvoltarea prioritară a unor abilități sau competențe.

Domeniile vizate de personalizarea învățării au în vedere nu numai latura cognitivă, ci și definirea scopurilor, care trebuie urmărite atât la nivel operațional, cât și emoțional. Autodirecționarea pe care o poate realiza adultul în procesul de învățare (corespondența termenului Personal Mastery) este un avantaj care trebuie valorificat.

Personalizarea și individualizarea reprezintă același lucru?

În mod clar, sunt două abordări diferite: prima implică o analiză făcută de cursant însuși, care propune – în măsura posibilităților oferite de o programă care nu e prea flexibilă și de un program de cursuri fix – o adaptare a calendarului, o anumită planificare a temelor, o ierarhizare sau chiar negociere a unora dintre obiective, aspecte legate de resursele materiale, metode, tipuri de evaluări; în timp ce individualizarea presupune un proces de învățare care să fie mulat pe diferitele temperamente, stiluri de învățare. Se poate observa că, în timp ce individualizarea este consumatoare de timp, personalizarea reprezintă o modalitate de eficientizare prin economisirea uneia dintre cele mai prețioase resurse didactice – timpul.

Care sunt strategiile, metodele și instrumentele prin care se poate realiza personalizarea?

Pentru a nu face o trecere în revistă a tratatelor mai noi de didactică, mai ales că dintre metode și strategii unele sunt comune cu cele din educația copiilor și adolescenților, deci cunoscute (jocul de rol, dezbaterea, brainstormingul, rezolvarea de probleme, studiul de caz, harta conceptuală, ancheta, discuția reflexivă, experimentul, simularea, observarea pe teren, modelarea etc.) mă voi referi doar la două dintre instrumentele cu ajutorul cărora se poate realiza personalizarea învățării adulților, pentru obținerea unei mai mari eficiențe. Un prim instrument este autobiografia: i se cere cursantului să își realizeze o biografie de aproximativ una-două pagini, din punctul de vedere al experiențelor sale educaționale, prin care să facă totodată o analiză asupra unor aspecte precum: tipul de activități la care a avut cel mai bun randament și opusul – la care randamentul său era scăzut; tipul de evaluări care i s-au părut relevante pentru măsurarea progreselor făcute; metodele de conducere a învățării preferate; modul de interacționare cu colegii sau cu profesorul, structurarea conținuturilor; puncte slabe și puncte forte din punctul de vedere al competențelor pe care le are (eventual, în legătură și cu profesia pe care o exercită sau dorește să o aibă). Profesorul va avea astfel la îndemână un ghid pe baza căruia poate să construiască nu numai un demers didactic eficient, dar care să fie și acceptat, motivant pentru cursant.

Un al doilea instrument, de asemenea cu mare valoare colaborativă, este pactul educațional: el urmează să precizeze care sunt așteptările cursantului de la instituția de învățământ, dar și care sunt obligațiile pe care acceptă să le îndeplinească pentru a obține ceea ce reprezintă, până la urmă, un scop comun – formarea, dezvoltarea unor competențe de către cursanții adulți, care au capacitatea de a configura clar nevoile lor educaționale și de a deveni colaboratori al profesorului.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/personalizarea-o-abordarea-actuala-in-educatia-adultilor>)

Architeaching – de la viziune la emulație. Decalogul proiectului multilateral

De **Alexandru Mita**

Articolul prezintă parcursul de la o idee de succes la o adevărată mișcare intelectuală care a animat, timp de doi ani, între 2011 și 2013, toate activitățile interne și externe din opt instituții de învățământ europene – relatarea punctelor forte din proiectul multilateral Comenius “*New ways in teaching language competencies: the Architecture in teaching languages*”.

Vă vom prezenta, în cele ce urmează, momentele ce au făcut ca o idee de succes să se concretizeze într-o adevărată mișcare intelectuală care a animat, timp de doi ani, între 2011 și 2013, toate activitățile interne și externe din opt instituții de învățământ europene – relatarea punctelor forte din proiectul multilateral Comenius “*New ways in teaching language competencies: the Architecture in teaching languages*” ori, mai pe românește “Noi căi de predare a competențelor lingvistice: Arhitectura în predarea limbilor moderne” sau, și mai pe scurt, așa cum s-a consacrat și cum participanții și spectatorii săi l-au îndrăgit, “Architeaching”. Aceasta a fost prima dovadă de creativitate lingvistică și de atașament față de ideea unei strânse legături existente între arhitectură și limbile moderne – nașterea unui nou cuvânt compus, care a devenit, de la un moment-dat, atât de natural pentru utilizatorii săi inițiali – profesorii și elevii instituțiilor implicate – încât a “alunecat” înspre o folosire intensivă a rădăcinii nou-formate „architeac...” – din sudarea cuvintelor „architecture” și „teaching”, astfel încât „subiecții” au început să scrie, în materialele pe care le redactau, despre „architeActure” (în loc de „Architecture”) ...și toate derivatele care au pornit de aici.

Ce a stat la baza acestei inovații lingvistice, transformate într-un proiect de succes? În primul rând, ideea că învățarea unei limbi așa-zis „străine” (de altminteri, deschizând o paranteză, termenul de „străină” nu né-a părut niciodată prea prietenos, ci mai degrabă înspăimântător, susceptibil de a îndepărta de natura disciplinei pe cel care începe sau dorește să o studieze, așadar creator al unui pre-complex de inferioritate al publicului școlar de toate vârstele – de aceea, preferăm epitetul „modernă” celui, mult prea sobru și inflexibil de „străină”)... așadar, revenind, la bază a fost ideea că la baza învățării unei limbi moderne se află conceptul, dublat de realitatea unei „structuri”. Structura este elementul comun cu domeniul construcțiilor, la baza căruia se află fascinantă știință și artă, în același timp, a arhitecturii. Așa cum arhitectul pune mai întâi pe planșetă viziunile sale legate de viitoarea construcție, profesorul – formator de limbi moderne stabilește o strategie de construcție lingvistică, în funcție de natura grupului-țintă căruia urmează să i se adreseze. Arhitectul

privilegiază, într-o primă fază, design-ul, creează ansambluri unice, înfățișează uneori adevărate metafore, dar se dăruiește, după aceea, calculelor complexe, pentru ca opera sa să dăinuie — structura pe care aceasta se sprijină, de la fundație și până la ultimul element al acoperișului, trebuie să înfrunte decadele, secolele, poate chiar milenii, așadar trebuie să fie solidă, coerentă, adecvată. Structura lingvistică este, așijderea, acel complex de sunete, ritmuri, reguli descoperite, intuite și fixate, fără de care construcția ulterioară — arhitectura limbii de adopție, este imposibilă. Am îmbrățișat în acest demers și am reluat ideile structuralismului lingvistic, atât de drag nouă și care face din învățarea unei limbi moderne un exercițiu logic, de țesere a unor relații solide între ireal și real, între concept și figurativ, revizitând teoriile saussuriene 1, ale lui Louis Hjelmslev 2 ori ale lui Greimas 3. Si astfel, am obținut o primă justificare a nașterii acestui concept de „Architeaching”, pe care partenerii proiectului multilateral l-au adoptat atât de însuflețit, ajungând să li se pară un cuvânt care a existat dintotdeauna, pe care noi doar l-am preluat și dezvoltat în activități unice.

În al doilea rând, „Architeaching” a fost un excelent prilej de comunicare interculturală. Fiecare instituție participată este purtătoarea unei tradiții arhitectonice naționale, care a fost înfățișată celorlalți întru mai buna cunoaștere reciprocă și descifrare a sensurilor pe care fiecare civilizație le posedă, dincolo de aparențele care vând, din punct de vedere turistic, o anumită imagine. S-a vorbit – și s-a văzut „pe viu”, în timpul reuniunilor internaționale, despre materiale de construcție autohtone și despre modalități originale de construcție, specifice fiecărei țări sau fiecărui spațiu civilizațional. Cum altfel am fi putut descoperi, pe viu, valorile arhitecturii cipriote, tradiționalul și modernul din arhitectura poloneză, firul alb-albăstrui care leagă arhitectura spațiului mediteranean- cea spaniolă, cea italiană, cea portugheză de cea din Cipru? Cum altfel am fi putut cunoaște amănunțele arhitecturii letone, atât de puțin cunoscute deoarece aparține unei țări mici și mai puțin vizibile în contextul extinderii Uniunii Europene sau măreția arhitecturii poloneze?

În al treilea rând, „Architeaching” a dorit să formeze o idee clară — atât profesorilor, cât și elevilor — despre istoria, prezentul și viitorul fenomenului arhitectural mondial. Aceasta a fost și menirea Enciclopediei Architeaching 4, produs comun în care fiecare instituție a contribuit cu studii despre arhitectură, acoperind un vast teritoriu și organizând atractiv informațiile – esențiale unei culturi solide de specialitate — colectate prin intermediul unui software bazat pe tehnologia Flash 5, care permite integrarea pe site-ul web, dar și funcționarea independentă, ca soft care poate fi instalat pe orice computer.

În al patrulea rând, „Architeaching” a fost – și va rămâne – un proiect al prezentului, care a avut ambiția de a inova atât la nivelul reprezentării pe internet – site-ul proiectului, <http://www.architeaching.ro> a devenit, în cei doi ani de proiect, o instituție în sine, cu aproape 700 de utilizatori înregistrați (participanți direct la proiect din cele opt instituții implicate) și 20.000 de accesări, în medie, în fiecare lună. Accesul la domeniile protejate ale site-ului se poate face, pentru un vizitator neregistrat, cu ajutorul username-ului și a parolei guest. Site-ul Architeaching este o îmbinare armonioasă de utilizare a tehnologiilor inovante – fiind o combinație îndrăznească de Flash 5, Java 6, php – MySQL 7 și elemente HTML 8 – cu studierea atentă a funcționalității, introducând – de exemplu, sistemul

original de LMS 9, cu eliberarea automată a atestatelor cu numele utilizatorului inscripționat, pentru fiecare competență nouă dobândită după parcurgerea lecțiilor multimedia din acest sistem. Un alt aspect novator este sistemul de teleconferință online – tehnologie Java 6, prezent pe site-ul proiectului, care a facilitat comunicarea între parteneri și organizarea unor experimente pedagogice de frontieră. Noile tehnologii au fost ilustrate, în cei doi ani de proiect, și prin folosirea unui soft specializat, a cărui utilizare a fost exersată în zeci de ore de practică, inițiată prin tutoriale realizate de membrii echipelor de proiect, făcând obiectul unor cursuri de formare speciale, care au implicat inițial formatorii și membrii grupurilor de lucru din domeniul noilor tehnologii din fiecare instituție implicată, pentru ca, mai apoi, să fie diseminate în cadrul școlilor, prin ședințe organizate cu toți elevii și profesorii din echipele extinse de proiect. Au fost, astfel, studiate și utilizate în interesante aplicații softurile Sketch-up (creație 3D), 3DVidia Shape și Alice-2-3 (tot creație 3D), MediaCope și Wax (editare video), Audacity (editare audio), gama softurilor cloud 10 din Google Docs, iar folosirea lor este evidentă în toate produsele finale ale proiectului. „Architeaching” este prezent și pe Facebook – nici nu avea altfel cum, un astfel de proiect care presupune comunicarea pluridirecțională și plurilingvă nu putea să nu fie parte a celei mai mari rețele de socializare – poate fi vizitat și i se poate da „like” la adresa <https://www.facebook.com/pages/Architeaching/299775830080797?sk=wall>.

În al cincilea rând, „Architeaching” a dorit să exploreze și să-i facă pe participanții – direcți și indirecti – să conștientizeze interrelaționarea dintre Arhitectură și domeniile, materiile sau specializările existente în instituțiile implicate. Astfel, au apărut, în originalul sistem de management al învățării – LMS 9, lecții despre Arhitectură și Matematică, Arhitectură și Științele naturale, Arhitectură și Fizică, Arhitectură și Muzică, Arhitectură și Istorie, Literatură și Arhitectură.

Aspectul intensiv lingvistic marca „Architeaching”, al șaselea reper pe care l-am statornicit – nu neapărat în această ordine, desigur – a vizat crearea unui dicționar explicativ de termeni arhitecturali, implementat pe site-ul proiectului <http://www.architeaching.ro> prin intermediul unui software original, creat în tehnologia php-MYSQL 7. Noutatea acestui soft – și ceea ce diferențiază dicționarul plurilingv de termeni arhitecturali creat în cadrul proiectului multilateral „Architeaching” de alte produse asemănătoare, este faptul că, în momentul în care un termen care figurează în baza de date apare într-un articol de pe site-ul proiectului, acest fapt este semnalizat cititorului printr-un icon, marcat cu litera „i” care, atins cu săgeata mouse-ului, prezintă definiția termenului arhitectural respectiv în limba de proveniență sau într-una din limbile de comunicare ale proiectului – engleza, franceza, spaniola sau italiana.

Al șaptelea reper „Architeaching” este cel expozitiv, televizual și cinematografic. Este reprezentarea imagistică a ceea ce s-a petrecut în timpul reuniunilor de proiect – filme documentare cu workshopurile, seminarul internațional, activitățile speciale din proiect dar și filmele documentare originale, consacrate unor aspecte speciale ale fenomenului arhitectural din țările-gază ale reuniunilor de proiect. Aceste filme beneficiază de o maximă expunere deoarece sunt publicate, simultan, pe site-ul proiectului

și pe Youtube, măbind exponențial numărul vizualizărilor și reducând publicul la scara unui „sat planetar”. Cifrele sunt absolut impresionante – peste 250.000 de vizualizări din toată lumea și peste 300.000 de minute petrecute ca public al acestor filme, în cei doi ani de proiect... și toate acestea continuă! Trebuie menționate aici și emisiunile TV consacrate proiectului – mergând de la simpla știre televizată până la emisiunile-fluviu, în genul celei de la televiziunea regională TTV. Și, desigur, nu trebuie ignorate galeriile fotografice – sute de fotografii ale tuturor activităților, prezente pe site-ul special și pe spațiul de pe Facebook. În al optulea rând, „Architeaching” a fost terenul de organizare a două mari concursuri internaționale. Primul, la începutul proiectului – un concurs de creație grafică pentru identificarea celor mai reușite afișe, mascote și logo-uri. Al doilea – la final, la ultima reuniune – un concurs deosebit de complex, de creație arhitecturală tridimensională prin metode clasice (machete) sau futuriste (software-ul Sketch-up), cu o participare absolut impresionantă (aproape 300 de elevi), cu o jurizare profesională, făcută transparent și pe criterii științifice, aducătoare de satisfacții profesionale unice.

În al nouălea rând, încă din primul an de proiect, „Architeaching” a fost într-atât de apreciat, încât a devenit proiect labelizat – purtător al Certificatului Comisiei Europene „European Language Label” pentru calitate și inovare în didactică, în general, în didactica limbilor străine, în special. Tocmai de aceea, proiectul nostru a fost inclus într-un super-proiect, intitulat NELLIP 11, care a selecționat „crème de la crème” din proiectele ultimilor ani, laureate ale European Language Label, incluzând „Architeaching” în antologia celor mai bune practici în domeniul proiectelor europene.

În al zecelea rând, „Architeaching” a reușit canalizarea unor efluvii intelectuale deosebite, concretizându-le într-un brainstorming permanent, în care ideile novatoare ale participanților s-au înălțat permanent, constituindu-se în sursă de inspirație, în imbold de continuare și diversificare a activităților specifice, în ciuda dificultăților, în motivație a progresului personal, reușind, pe alocuri, crearea unei atmosfere extraordinare, de echipă omogenă, căreia nici un obstacol nu i-a putut frâna avântul, nici creativitatea.

Proiectul multilateral Comenius „Architeaching” a fost gândit de Alexandru Miță și transpus în practică în cadrul unui parteneriat Comenius multilateral, între anii 2011-2013, în următoarea configurație: Instituția coordonatoare – Liceul Teoretic „Mihail Kogălniceanu” Vaslui Instituții partenere: Școala Oantu – comuna Pângărați – Neamț, România – coordonator, Roxana Eleina Irina IES Turaniana, Almería, Roquetas del Mar, Spania – coordonator, Maria Trinidad Morales Escola EB 2,3 de Vialonga – Portugalia – coordonator, Paula Martins Gimnazjum no.1 – Radziejow – Polonia – coordonator, Przemislaw Stolarski Jaunmuizas Pamatskola – Skrunda – Letonia – coordonator, Evita Dureika ISTVAS – Ancona, Italia – coordonator, Anna Paola Mancinelli Xylotympou Gymnasium – Cipru – coordonator, Antonis Antoniou.

Acest proiect a fost laureat al European Language Label 2011, certificatul acordat de Comisia Europeană proiectelor internaționale novatoare în domeniul predării și învățării limbilor moderne.

Architeaching Comenius Multilateral Project 2011-2013 has been funded with support from the European Commission. This

publication reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

——— NOTE

1 Ferdinand de Saussure – creatorul lingvisticii structurale – în „Cours de linguistique générale” — Payot, Paris (ISBN 2-2285-0068-2) 2 Louis Hjelmslev – fondatorul Glosematicii. A dezvoltat conceptul de semn lingvistic, inițiat de Ferdinand de Saussure. – în „Le langage”, Paris, Éditions de minuit, 1984, (ISBN 978-2-7073-0162-8) 3 Algirdas Julien Greimas – fondatorul Semioticii structurale – autor al conceptelor de semnificant/semnificat. – în „Sémiotique structurale : recherche et méthode”, Larousse, 1966 4 Architeaching Encyclopedia – produs final al proiectului multilateral, downloadabil pe site-ul www.architeaching.ro 5 Flash — software multimedia de tip platformă, folosit pentru authoring de grafică vectorială, animație, jocuri și aplicații Rich Internet (RIA), care pot fi vizualizate, jucate și/sau executate în Adobe Flash Player 6 Java – ansamblu coerent de tehnici, standarde, programe, marcă informatică inițial dezvoltată de Sun Microsystems, apoi preluată de Oracle Corporation : „tehnologia Java™ » 7 php-MySQL – combinația dintre denumirile „php” – abreviere a Hypertext Preprocessor, limbaj de programare folosit pentru producerea paginilor web dinamice și „MySQL” – sistemul de gestionare a bazelor de date 8 HTML – abrevierea denumirii Hypertext Markup Language – format de date conceput pentru reprezentarea paginilor web. Permite structurarea semantică a paginilor, punerea în formă a acestora, includerea de formulare, inserarea de conținuturi multimedia etc. 9 LMS – Learning Management System – Sistem de Management a Învățării – organizare originală a procesului de învățare de noi conținuturi, direct pe site-ul proiectului Architeaching, fiecare competență nou achiziționată fiind automat recunoscută de sistem prin eliberarea unui Certificat de competență personalizat, tipărit cu numele utilizatorului. 10 Tehnologia „Cloud” înovează prin plasarea softurilor și a produselor acestora pe servere foarte puternice, computerele personale devenind doar receptori care, prin intermediul browserelor web, se conectează la aceste servere, pentru a avea acces la aplicații; de exemplu, softul pentru editarea documentelor Word se poate găsi accesând Google Docs, iar produsul utilizării acestuia – un document editat, de exemplu, se poate salva în același spațiu virtual. Computerul personal nu mai este, așadar, în concepția „Cloud”, depozitar al programelor și documentelor. 11 NELLIP — Network of European Language Labelled Initiatives – informații ample despre proiectul european centralizat la adresa <http://www.nellip.pixel-online.org/>

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/architeaching-de-la-viziune-la-emulatie>)

iTeach: EXPERIENȚE DIDACTICE

ISSN 2247 – 966X

Editor: TEHNE- Centrul pentru Inovare în Educație

Pagina Revistei: www.iteach.ro/experiencedidactice